

— **A „M. Politika”** azon hire, hogy a hivatalnokok ez évben drágasági pótlékban fognak részesülni s ez iránt a kormánykörökben beszélgetések és lépések történtek volna teljesen alaptalan.

— **A budget** tárgyalás általános vitájában, ha az a jövő csütörtökön megkezdődik, Ghyezy pénzügyminiszter exposéja után, az első napon — mint a „Közérdek” hallja — Tisza Kálmán, a második napon, pénteken báró Sennyey Pál, szombaton gróf Lónyay Menyhért tartandják beszédeiket. A miniszter elnök nem egy előre mondott programbeszédében, hanem a vita részleteihez képest fogja kifejteni a kormány álláspontját és politikáját. Mint ugyancsak a „Közérdek” hallja — a kabinet kiünnö szónoka Bartal György kereskedelmi miniszter, ki mióta miniszter lett, nagyobb parlamenti vitákban nem vett részt, szintén élénk részt vend az általános vitában.

A megyék kikerekítésére vonatkozó, s a belügyminiszter által módosítás végett visszavett törvényjavaslat, újonnan módosított alakjában már legközelebb a miniszteri tanács első kerül.

BELFÖLD.

K. Váasrhely, jan. 1875.

A kézdívársáhrlyi ref. egyházban a mult 1873-ik évben házassági lépett 22 pár. Született 52, léány 47, együtt 99, ebből csak egy fiú törvénnyelen.

Eltettett férfinem 70, nőnem 79, együtt 149.

A római katolika egyházból állott hozzánk egy nő: és így tizenhat éves iteni papsgámom ad az első eset, hogy lélekszámadás merült fel ezen egyházban és pedig oly tetemes 49 összeggel, a mit a himlő és szorványosan jelentkezt dipteris járványoknak lehet tulajdonítani.

E nemzeti szempontból szomorú statisztikai kimutatáshoz, engedje meg t. szerkesztő ur, hogy a buzgóságnak, áldozatkészségnek öröndetes kimuta ást csatlóssam.

Az 1875. évi újév reggelén, különböző czélokra a következő nemas adományok folytak be hozzám újvi ajándékképpen: Ns. szjgyártó czéh az egyháznak 4 frt, nagy papnak 2 frt, segédpapnak 1 frt, s az iskola tőke 20 frtos alapítványának 1874. évi kamaját 2 frt. A ns. timár czéh az egyháznak 10 frt, iskolatőke 10 frt. Ns. csizmadia czéh az egyháznak 5 frt, nagy pap 2 frt, segédpapnak 2 frt, kántornak 1 frt. Róssa Elekné nagypapnak 1 frt. Ns. mézáros czéh az egyháznak 5 frt, iskolatőkének 5 frt, nagypapnak 4 frt, segédpapnak 2 frt, kántornak 2 frt, Szőcs Sámuel kereskedő ur iskolatőkére 2 frt, Kovács Áron kereskedő és neje Szőcs Anna az egyháznak 2 frt. iskolatőkére 2 frt, nagypapnak 2 frt, segédpapnak 1 frt, kántornak 1 frt, magtárnak 2 frt. Rác Tamás nagypapnak 1 frt. Kovács János timár az egyháznak 1 frt. iskolatőkének 1 frt, nagypapnak 1 frt. Ns. lakos czéh az egyháznak 2 frt, nagypapnak 2 frt, Csizsár Mihály kereskedő és neje Kovács Emilia az egyháznak 2 frt, nagypapnak 2 frt. Ns. ústgyártó czéh nagypapnak 2 frt, segédpapnak 1 frt. Ns. szőcs czéh az egyháznak 5 frt, nagypapnak 4 frt, segédpapnak 2 frt, kántornak 1 frt. Szabó Mózes és neje Sebesi Ilona az egyháznak 3 frt, nagypapnak 4 frt, az Erzsébet árházának 3 frt. Pap András főgondnok és neje Nagy Károlina iskolatőkére 2 frt, nagypapnak 1 frt, Dézsi Bálint 2 véka buzát a kántornak, Tóth István és neje Kovács Ida az egyháznak 4 frt, nagypapnak 2 frt. Szőcs Mózes kereskedő ur iskolatőkére 2 frt. Szacsva János a harangozóknak 1 frtot.

Elismerésre és utánzásra méltó szép jelenség ez ezen egyházban, vajha a jövő év is még sokkal nagyobb ily tiszteletreméltó névsort hozhatna össze.

Azonban ez újvi ajándékokból már is igen szép eredményt mutathat fel egyházunk, mert az 1864-ben megkezdett újvi ajándékból alapult iskolai alapító tiz év alatt a mult év végén történt zárszámadás szerinta mostani újvi ajándékokkal együtt már 10,623 frt 32 krt. teszen.

Az 1867-ben megkezdett magtár pedig szintén a mult év végén történt zárszámadás szerint teszen 603 köből 3 véka és 1 kupa különféle gabonamem. Pénztárbeli állása pedig 1180 frt. 54 krt. Mindezek önkéntes újvi adományból gyűlte össze, miből világosan látható, hogy a tömegesen összehordott kis adományokkal, mily óriási czélt lehet elérni. Vajha hatna a példa s utánzására lelkesülne az ifjabb nemzedék is, hogy az atyák kezdeményezése követőkre találna az új nemzedékben is, hogy a kitűzött czélt annál biztosabban meg lehetne közelíteni!

A mostani kegyes adakozók fogadják az egyház-, nevelés és egyesek nevében kifejezett nyilvános köszönetem.

Székely János,
ref. pap.

Dóva, 1875. január 15-én.

A hét folytán egy éretlen élcelkedő előbb az „Üstökösben” és a „Közérdekben” tegnap a „Magyar Polgárban” és így három irányú lapban, egy már 4 hónapos dolgot felrészitén, egyenesen közszeregetben lévő főispánnak Barcsay László ellen van irányozva! Kigunyolni kívánván őt azért: hogy József főhercegnek Dávára érkezte alkalmával szeptember elején, ő felsége kocsija bakjára felkapaszkodva hajtatott be a városba. — Igen is, megtette, hanem alkalmasít olyan intencióból, melyet az éretlen czikhezről fel nem lehet tenni, az az, mert a főispán kocsija lévén előbb előhajtatva, rendelte ellenfele, természetesen alba kelle ő felségét ültetnie, de tudván, hogy lovai gyakran nakranczoskodnak a 75 éves ur éppen mint a király személyese, nem engedhette, hogy a király közeli rokona valami veszélynek legyen kitéve, és így megtette azt, a mit fiatal em-

bertől igen is, de oly öreg urtól alig lehetett várni.

Egyébaránt furesa, hogy 4 hónap után, csak most, az a követválasztási munkálatok megkezdése alkalmával említették fel! hanem hát: „grosse Ereignisse verfen ihren Schatten voraus“

a-b

Magyar lapok szemléje.

A „Reform” az általános jövedelmiadót rendkívüli körülmények közt a legajánlatosabban egyikének tartja, s kevésbé súlyosnak találja, mint a lisztre vetendő fogyasztási adót. Annyi azonban szerinte bizonyos, hogy ha az általános jövedelmi adónak nyolcz milliót kell behoznia, ez adónem a leggyűlöltebbek egyike lesz. Mert ez adónemnek egy nagy hátránya van, hogy t. i. másodszor sújtja és pedig direktre a már egyszer megadóztatott bármennyű jövedelmet. Az általános jövedelmi adótörvényjavaslatot azok közé sorozza, melyek a legkömolyabb megfontolást igénylik. Elvben senkinek se lehet ez adó ellen kifogása, de a gyakorlatban nem azt kérde: micsoda nevet visel valamely törvényjavaslat, hanem mit tartalmaz? Kiváncsi tudni, fog-e a ház a javaslaton javítani tudni, s vajjon ha addig javítják, hogy elfogadható lesz, de nem hoz be 8 milliót, mivel fogják az újra bekövetkező hiányt pótolni?

A „Közérdek” a föpolitikai érdeket ma Ghyezy személyiségében látja összpontosulva. A ki látja miként fárads és küzd a férfiu oly körben, hol csak kiméltetlen bírlatra, de semmi előzékenységre, még kevesebb támogatásra számíthat: lehetetlen, hogy a legnagyobb tisztelettel ne viseltessék ezen önfeláldozó működés iránt. E széles keretű, nagymérvű, bár farszító tevékenységnek alapja: a hazafi kötelesség. Jutalmak a munka sikere, a munka által elért eredmény. S e jutalom, az utókornak elismerése buzdítja őt határozottságra, erélyre és gyors cselekvésre feladata megoldása körül.

A „Hon” úgy látja, hogy az általános jövedelmi adónak nem az összes jövedelem az adó alapja, hanem a régi adólapok újabb terhelése. Ez nem is lesz általános, nem is lesz jövedelmi adó, hanem egyszerűen teheremelés, a régi adólapon.

Az „Ellenőr” nem képzél még oly eszevesztett polgárt széles e házában, ki hajlandó megzavarni és fizetni a jelen kormányzat fenn tartásáért és szédelő gyomolainak nalmáért egy árva garast is? Nem képzeli, hogy akad valahol a begyek között egy világtól elzárkózott vad, kinek sejtelle sincs e hét év alatt történetekről, s ki jó lelkiismerettel mondhatná, hogy van miből ráfizetni a rendszerre. Czikkét e mondattal végzi: „Öletnek már ez nagyon sületlen.” Aláírjuk mi is.

A „Pesti Napló” természetesen találja, ha Ghyezy a magára vállalt feladatokat súlyosnak tartja, s ha akadnak, kik neki azon fel fogását is tulajdonítja, hogy nagyon közel a határ, melyen ama kötelesség, melynek teljesítésére vállalkozott, véget ér. Az adók ügye mindenütt, minden parlamentben buktat és emel, vagy megszilárdít kormányokat; de hogy ez a parlamentben történjék, s ne egyes bizottságokban, hol az ilyesmi a véletlenről is függhet, ezt az alkotmányosság is megköveteli.

A „M. Politika” a házban folytatott azon időt pazarló vitáról emlékszik meg; hogy hány képviselője legyen a fővárosnak, új kerület alakítása már elkésett dolognak találtatott, de a discussiónak azon eredménye még is volt, hogy valamennyi szónok a képviselők számának apasztását szükségesnek ismerte el.

A „Nemzeti Hirlap” vizsgálja azon utat, melyen idáig jutottunk. A jobboldal a kormány pártjának különféle elemeitől kénytelen volt minden lépten nyomon megvárosolni a megélhetésére szükséges eszközöket, természetesen az ország rővására; a baloldali pedig el fogja ismerni, hogy a kormány ezt csak azért tette, mert nem saját, hanem a kiegyezés fennmaradásáról volt szó, s hogy a Deákpart java csak azért nézte el mindezt, mert átlátta, hogy a mig államigyi ellenzékkel áll szemben, addig kénytelen minden áron fenntartani azon kormányt mely a kiegyezésnek, mely Magyarország felvirágzásának és önálló létének eszméjét képviseli.

KÜLFÖLD.

Kolozsvártt, 1875. jan. 16.

Az osztrák ellenzéki pártok egyjelműen való viszonya mindinkább olyan jellemzőt ölt magára, mely ama fractiók együttes és sikeres tevékenységét csaknem lehetetlenné teszi. Ezt a többek közt a következők eset bizonyítja. Legközelebb, mint a táviratok jelentik, páter Grouter tirolai képviselő a prágai „Politik”-hoz, a foederalisták egyik főközönlönyéhez levelet intézett, melyben tiltakozik az ellen, hogy a prágai ellenzék vezetői a tirolai ellenzék irányában a szigorú iskolamester szerepét játsszák. Greuter elvileg az ellenzék köös fellépését óhajja, de azt mondja, hogy az ő csehek mindenekelőtt az ifjú-csehekkel, a morvákkal, a szlávokkal egyikeznek rendbejönni, mielőtt a tiroliai ügybebe avatkoznak. E határozott rendutatisásra a „Politik” szerkesztője azt feleli, hogy a cseh foederalisták is elismerik az osztrák tartományok közös érdekeit s ebből merik ki azon jogukat, hogy a nem cseh ellenzék újzeire is kiterjesszék figyelmüket.

Alfonz spanyol király csütörtökön vonult be Madridba. Valenciában, hova 11-én érkezett, igen szívesen fogadák. Egy francia hajó kapitánya is tisztelgett nála. Ennek a király ezeket mondá: „Francziországnak, hol hét évi száműzetésem id-je új hazát találtam, sok háttával tartozom; szeretem az országot s boldognak érzem magam, hogy az idegen tengerészet tisztjei közül éppen francziák azok, kik hazámban legelőször üdvözölnek.”

Midőn a király Valenciába mulatott, egy lovas carlista csapat háromnegyed órányira közeledett a városhoz. Másrészt határozottan meg-

czáfolják azon hirt, hogy a hadseregben zavargások fordultak volna elő. Aztis beszélik, hogy Alfonz király már alírt egyes rendeleteket, melyek az 1863. forradalom óta alakított újabb intézményeket eltörlik. Így például egy rendelet megszünteti az esküdtiszteket, egy másik kiküszöböl a peres eljárásban a közvetlenséget és szabólséget és visszaállítja a régi bírósági szervezetet. Az Alfonzista párt egy része a teljes állás szabadság s a polgári házasság eltörlését is sürgeti.

A német parlament kedden kezdé meg a polgári házasságra vonatkozó törvényjavaslat tárgyalását. Egyes államokban a polgári házasság már fennáll; a jelen törvényjavaslat ez intézményt az egész birodalomra akarja kiterjeszteti.

A parlamentben Jörg, a bajor ultramontanok ismeretes vezére, szólalt fel a javaslat ellen, azt mondvá, hogy az a bajor nép jogérzetével és vallásos lelkiismeretével ellenkezik; a javaslat protestans alapeszméken épült s ezért a katolikusok érzelmeivel ellenkezik. Utána Volk a bajor szabadelvűek vezetője szólalt föl s azt fejtette, hogy a polgári házasság ösrégi német, nem pedig protestans intézmény s így egy német törzs lelkiismeretével sem ellenkezik.

Városi ügyek.

Képviselőtestületi gyűlés.

Kolozsvár, 1875. jan. 16.

— Az ez évben első képviselőtestületi közgyűlés tegnap egész csendben s a tárgyhoz illő komolysággal folyt le.

A jegyzőkönyv némi szükséges irományok kézhez nem kaphatása miatt, csak felerészben olvastatván fel, a teljes jegyzőkönyv egybeállításá utáni hitelesítésével, a mult gyűlésen kihirdetett miniszteri rendelet alapján, egy a gyűlés által kiküldött háromtagu bizottság biztatott meg.

A jegyzőkönyv felolvasása után Simon Elek polgármester mint ez évi első közgyűlésen üdvözlő a képviselőket, szerencsét, boldogságot és kitartást kíván, üdvözlő egyzersmind az újonnan megválasztottakat is, kik csak a rendes 15 nap eltelté után vehetnek részt a gyűlésen.

A gyűlés tagjai éljenzéssel viszonzották a jókívánatokat.

Ezután dr. Haller Károly szólal fel, nem volt itt a mult gyűlésen, melyen a virilisek névsora felolvasatott és helybenhagyott, de azután volt alkalma értesülni arról, hogy többen vannak, kik két czímen foglalnak helyet a képviselőtestületi gyűlésben, egyszer mint tisztviselők, másodszor mint virilisek; ő óhajtanónak tartaná, ha azok, kik mint tisztviselők, már amugy is tagjai a képviselőtestületnek, mint virilisek hivataluk tartama alatt, nem vennék igénybe e jogukat s ezáltal helyet nyitnának az azután legtöbb adót fizető polgároknak, a mi több gondolkodó adó megnyerése által nagyobb előny lenne annál, minsem két czímen üljön egy ember itt.

Simon E. polgármester azt, hogy lemondjon-e az egyik czímről, vagy ne, egyéni dolognak tartja; ő legalább maga részéről nem mondana le, mert ma polgármester, ki tudja holnap az-e s ha n m is az, tagja kíván lenni a képviselőtestületnek.

A többieknek is egyéni akaratától függ lemondani, vagy mind a két czímet megtartani.

Következik a napirend. Olvastatik a belügyminiszter leirata a rendőrbíró és irnoki állomás felállításának helybenhagyása tárgyában. A polgármester kérő, minthogy a főispánság megszüntetésével az eddigelé meghatározott candidáló bizottság sem jöhet létre, pályázatot kíván-e a gyűlés kihirdetni, vagy a gyűlés kebeléből 3 tagu candidáló bizottságot kiküldeni, vagy végre a tanácsra bízni, hogy alkalmas egyént nevezzen ki, a már eddig is jelentkezők közül. E kérdés körül élénk eszmecsere támadt. Demeter Károly azt indítványozza, hogy ha már a miniszteri rendelet értelmében Nagy Mihályt nyugdíjazni kell, miután még munkabíró egyén, alkalmasza a város a rendőrbírói állomásra régi fizetésével őt, ugy legalább nem hiába adja ki a pénzt. Bogdán István pályázatot óhajt kihirdetni. Bíró Mihály, Tauffer Ferencz, Dalchau, Dávid Antal és K. Papp Miklós pártolják Demeter indítványát. Benigni Samu a pályázat mellett szólal fel, s nem tartja czél szerűnek, hogy tisztán fővényskedésből alkalmazzunk egy szerinte munkaképtelen egyént a rendőrbírói fontos állomásra. Dr. Haller Károly figyelmezteti a gyűlést, hogy ha hivatalba berendeli Nagy Mihályt, akkor a folytonosságot ismeri el, s neki a két évre is, mely alatt nem szolgált, mint disponibilis hivatalnokának fizetést k lene adjon; aztán ki tudja el is fogadja-e, mert folytathatja ugyan az ügyvédeskedést, de itt, ha aszadályozva van, mással is helyettesítheti magát, mig a rendőrségnél nem.

Olasz Károly a folytonosság elismerését tagadja. Dr. Haller Károly nem tartja méltányosnak valakit oly hivatalra erőszakolni, melyre nem képes és nem kívánczik, azon fenyegetés mellett, hogy fogadj el, különben pensiót sem kapsz.

Ez értelemben nyilatkozik id. Hincz György is, ki munkabíró embert óhajt a rendőrbírói állomásra és nem akar kényszer munkát végeztetni.

Előnk fölteszi a kérdést: pályázatot óhajtanak-e, vagy Nagy Mihály ide alkalmazását, ő ez utóbbit mellett van, de a többség az előbbi fogadja el. Fölteszi továbbá a kérdést: óhajt-e a gyűlés candidáló bizottságot kiküldeni? Szász Domokos ezt törvénytelennek tartja, minthogy a candidáló bizottság mikénti alakítását szentsített törvény meghatározza, s minthogy ily bizottság kiküldését a gyűlésnek nem áll jogában, a miniszterhez kíván-e kérdésben táviratoztatni, megkérdezve, hogy az eddig a főispán által végzetettek kije tizza. Simon E. polgármester a rendőrséget oly „miserabilisek” tartja, hogy a késedelmezés, csak ártalmára szolgál, véleménye, hogy a candidáló bizottságot a gyűlés küldje ki. Dr. Haller szerint a tör-

vényben is az áll, hogy a főispán, vagy akadályoztatása esetén a polgármester a kormány megbízottja, s így ő most is nevezhet ki candidáló bizottságot. A polgármester a gyűlés által kiküldöttékl fölkeri: Dr. Groisz Gusztáv, Kővári L. és Szász Domokos urakat, utóbbi következetesen maradván álláspontjához, a kinevezést nem fogadván el, helyébe Sári László urat. A pályázat a rendőrbírói állomásra a lapban első megjelenésétől számított 10 napi határidő töltetik ki. Az irnoki állomás betöltése a tanácsra bízatik.

A belügyminiszter második leirata a Rab- és Bocskorfié telek vásárlások jóváhagyása tárgyában, tudomásul vétetik.

Olvastatik a belügyminiszter harmadik leirata a kérelmezett közigazgatási költséggegy (salariare adjutum) folyósításának megtagadásáról.

A polgármester előadja, hogy még a mult századbeli országgyűlések határozata folytán 3169 frtot kapott Kolozsvár e czímen egész 1836-ig, akkor megvonták, mert az állam több közterhet magára vállalt. 1861. önkormányzat felállításával 1868-ig újra kapott. 1868-ban a városi törvénysékkért 15,000 frtot kapván, 1871 végén újra beszünttetett, mert az 1870-beli 42 §-csak a megyék és székekre szól, 15,000 frt. adomány után azonban a régiekkért sem fizetett a kormány. A tanács a leiratot sörlesmesnek tartja, s ezen a 15800 frt adó után még nagyobbodó összeget nem váli összeelgyithetőnek a más czélra, t. i. a törvényszékre adott; indítványozza tehát, hogy irjon fel a város az országgyűléshez, hogy e törvény revideálása alkalmával a városokat se feledjék ki, mert ez még több teherrel, katona tartással stb. van sújtva. Elfogadtatik. Földessy tanácsos ajánja, hogy e kérdés partolás végett a többi városoknak is megküldessék. Elfogadtatik.

Olvastatnak a kereskedelmi miniszter leiratai. A méter mérték-hitelesítés egyik központjául Kolozsvár lévén meghatározva, a hivatal májuson kezdve felállítását s a vezető megválasztását rendeli el; egyzersmind tudatja, hogy a megválasztotnak a fővárosba fel kell menjen, s ott vizsgálatot kell hogy káljon. A polgármester fölteszi a kérdést, hogy az állomás pályázat nyitassák-e, vagy a tanács egy szakértőnek bizonyít megvizható jöltjét nevezze ki, a kiül a vizsgálat is tán elengedhető volna. K. Papp Miklós a pályázat mellett van. Dr. Haller nem kívánja hiába farszítani a pályázokat, mikor ugy is bizonyos, hogy a tanács már meglevő jöltje fog megválasztatni. A többség a pályázat kiírását határozza el.

A zalogkő lesőn-ipar módosított szabályrendeletének jóváhagyásáról szóló leirat tudomásul vétetik.

A helybeli kereskedelmi és iparkamarnak a meleti vasut igazgatóságának Kolozsvárra áthelyezése iránt partolás végett átküldött felirata a legmelegebben pártolotatik.

A károlina országos kórházban a város részéről igényelhető díjtalan beteg ápolások aránya s az alap természetének kifürkészése kérdésében a belügyminiszter egy vegyes bizottságot ajánl kiküldetni, a melyben a miniszter a Károlina kórház és a képviselőtestület egy-egy taggal képviselve legyen. A polgármester előadja, hogy Kolozsvár a kórház alapításához oly összeggel s azon feltétellel járult, hogy vagyontalan betegek itt díjtalan fölvtessenek. Most az egyetemi klinika veszi igénybe a pénzt s el van véve eredeti jellege. A város évenként ide fizeti a büntetés pénzék felét, mult évben 2016 frtot fizetett. Ha a vegyes bizottságha belemegy arról lesz szó, hány beteget vesznek föl ingyen, pedig mindannyit fel kell vegyék az alap természeténél fogva.

Várady az alap megvizsgálásáért a bizottság kiküldetését jónak látja. A kórház jelenlevő igazgatója dr. Bakonyi felkérésre kijelenti, hogy a klinikára fordított pénz különválasztása volna óhajandó, de a város némi segélyt mégis kell adjon, mert 250 beteg volt, a büntetés pénzéből 2016 frtot fizetett ugyan a város, de betegek 8000 fruba kerültek, ha nem ad segélyt, a kórház csak annyi beteget vesz fel, a mennyire ereje van s a többit ugy is pénzért kell elhelyezni.

Id. Hincz nagyonfontosságúnak tartja e kérdést és egy szakértőkből alakított bizottságnak, a jog- és gazdaságinak az egészségügyvel együttesen teendő véleményadás végett kéri kiadatni, a mi is határozatba ment.

A kinostári bor- és hus- fogyasztási adó beszedése került napirendre. A tanács tudatja, hogy a mézáros iparos társulatnak 37,000 frtot a husadó kiadatott s a szerződés megkötésére a képv. testület beleegyezését kéri a tanács. Megatadik. Egy havi cautio biztosittatik, a fizetés előre történik.

A borfogyasztási adó kérdése még nem lévén eléggé tisztázva, egy jövő alkalommal kerül tárgyalás alá. Itt megjegyezzük, hogy a két adót együttesen 43 ezer frtot fizet az államnak.

A városi malmok újabbi bérbeadására megkísértett árverezések eredménytelenek lévén újabb árvérsé határozottatott a régi 5525 frt kiküldetési árral. Benigni Samu megjegyzi, hogy a hajdan 7000 frtot jövedelmező malm a Kiss Sándor visszafelvései folytán nem hajt hasznót s nem keresi senki, mert a vidékiektől vámképen zalogot vesz s csak ugy adja ki, ha az ő malmán örölnék.

A tanács bár többször betöltötte e visszafelést, újra illető ismételte. A tanács megbízatik az ügyet a város érdekeinek szemelött tartásával eligazítani.

Az idő előhaladván, a tárgysorozat más három pontjának tárgyalása a jövő gyűlésre halasztatott s ennek a gyűlést bezártnak nyilvánítván, az olosztott.

Színházunk ügyében.

— **A „Kelet” szerkesztő jéhez.** — Tekintetes szerkesztő ur!

En vagyok a földgömb legszerencsétlenebb embere, engem a sors üldöz, s ha a tekintetes ur rajtam valahogy nem segít, ugy végromlások orája ütöt, s nem marad egéb hátra,

mint vagy elpusztított magamat — vagy vább élek. — Nem akarom drága idejét m rabolni, azért öszintén és röviden elmondó, hogy mit akarok, hogy ki vagyok.

Ki vagyok? Művész. — Érti-e ön szkesztő ur pártfogóm, mit tesz művészeknek lenni a mai materialis korszakban? Dehogy érti, mondom. — Művészek respective kolozsvári sziművészek olyanak mint én lenni anyn, mint nyomorult 250 forint havi bér mellett tengeri — koplálni, s élvezni a hitelt.

Komisz egy állapot. (Bocsánatot kérek a komisz szőrt de már láttam nyomtatásbára „M.-Polgár”-ban, — ha önnek nem tetsz huzza ki.) Igen uram, tengeri! — Ön szkesztő ur lapja homlokán azt mondja, az ékesebb czikkék díjaztnak, e mottó, s azon örlmény, hogy egy kedves collegám szintén egy terjedelmes levelet a „Magyar Polgár”-ba, melyért valószínűleg kap egy kis tantemet mert a Polgárnak azóta a színházról roppekelendősége van — bátoritnak fel alázatos esedezni, fogadja el czikkemet, illetőleg fogjon engem muukatársul, mint kedves collegám a Polgár; s mert dicekvés nélkül monhatom, hogy lapja nagyobb kelendőségnek öröndeni, ha mi színészek is irunk bele; a noráljon engemet a lehető legjobban.

Mielőtt azonban megkezdénem czikkem, egy szíves kerésem volna; engedje meg, hogy nevetem elhallgassam, s kóziratomat semmis se meg ha már kinyomatta, mert a színi tövényekben van egy pont, melyben az igazgatóság zsarnoki önkénye megtilja a társulat tagjainak, hogy az igazgatóság hiteletit kisebbitőleg vagy sértőleg írjanak, beszélnek — elcsapatsá terhe alatt.

Kérem tehát el ne áruljon, mert bár elcsapattástól nem félek, hisz az igazgatóság ná meg a levét, miután fizetésem egy rest kiéllegettem, s így nincs mit vesztenem; e követem kedves collegám példáját, s ugy tyomban vagdalom azt a Korbulyt, Sándor zsit, meg mint én tudom mifele jött ma ugorka fára felcsusztott „fűlbe mászkát” — mint kedves collegám a Polgárban öket helsen nevezi — már csak azért is, mert én eször sokkal jobb színész, s ha ön kívánja ékes vagy karmester vagyok, mint az egész fiuentia, s irántam meg sincs semmi mélnyosság.

Az én kedves collegám ki a Polgárba „az összes színészet érdekében” beszél, minden szavát a vesémből szedi, hisz is az összes színészet tagja vagyok; s dicevél nélkül legyen mondva egyike — nem, egye lene a még elő vagy ezelőt élt jeleseknek, miután ő tekintetes Papp Miklós urat — a nek daczára, hogy holmi magánügy követke tében egy félévig agyon halgatta a színházat — ugy üdvözl mint ki „különösen a magy színészetért elvileg islelkes” — én ö, csak hogy czikkemet a papirkosárba ne de ja — ugy üdvözöl, mint kinek a magyars nészetért lelke lángolóan ég.

Hizelgésekben nem hagytuk föl tenni magam, csak dícsérjen meg érte, majd ha vlamit játszmog vagy éneklek. —

A dologra tehát. — Ott kezdtem nagyon szerencsétlen vagyok, s ott folytató, hogy Korbulyra haragszom. — Megmondo miert, mert ma már az én kedves collegám botositva van, hogy az efféle irka-írkából baj ne származik; én is biztosan érzem magam; ha pedig rajta vesztünk; legalább mindkettőn et elcsapnak.

Kepzelje csak tekintetes szerkesztő ur, a Korbuly, — ki itt intendánsködki, ki azt állott elő, hogy a színészetet megmenti, hogy vagyonát velünk testvériesen megosztja — mondom ez a Korbuly — egyike a legschmutgabb embereknek. — Ő fizet az igaz havonként 7344 frt és 98 kr. gagét, fizet ezenkivilágítás, beruházás és szinpalokért egyremás havonként 2000 forintot, de hát mi az?? Minössze is csak nyomorult 9344 frt és 98 krt. Hát egy bankár, kinek zalogháza meg mint tudom mije van, nem fizethet-e? S ha megyszer a színházat igazgatni akarja: nem ktya kötelessége annyit fizetni és akkor fizem a nukor és menyint nekünk tetszik; — ha miért vagyunk mi itt? Jobban mondva: mié vagyunk én itt?

Korbuly urnak a maga potron 9344 forint és 98 kr. havi kiadásával szemben o van óriási bevétele — a zalogházából, hovan alig pár nappal váltottam ki magam egy karikagyűrűt, ott van a 15,000 forint subventio; ná azért adták azt neki, hogy — mint collegám mondja — „falusi komedias aljastsa le a színészetet”, illetőleg engem? H mi az a proportio? Tisztázunk csak az eszmeket. — Azt már mondom, hogy havi kiadvan 9344 frt és 98 kr. Szorozzuk e hasznótalanságot az év hónapjai számával, 12-vel lesz belőle 112,139 frt 6 kr. — Hát ez az minden, ez az a szörnyő kiadás? mikor — mint kedves collegám többször említ — va 15,000 forint subventio s e szerint egész é kiadás alig 97,139 forint és 76 kr. Ha n kem zalogházam volna szégyenleném magam Aztán mit combinálgat Korbuly ur; mit tapgatódzik közöttünk Sándor Józsi a levelel? Ki kérte rá önöket, hogy minket, illetőleg engem körlevelezzenek, adott erre önöknek a vlastmány — de mit beszélnek választmány — haza, Európa, nem az emberiség jogot és hatalmat. Az hiszik önök uraim, hogy én „a önézetes színész” — mint Papp Miklós ur mond esókolom érte azt a gyönyörű lelkét — szó állok önökkel, kik léteztek ugyan, de már ré megsemmisítettek, vagy kedves collegám szerit „utószertűen” falscsminzerkednek. Nem ugurak, mi — azaz, hogy én — észrevettem, hogy e macuatió nem egyéb charlatánkodás, mely oda czölöz, hogy minél ocsóbban megvasorolja a bőrtünket, illetőleg az én bőrtmet No hisz engem ugyan be nem propordió! Szégyen, hogy nyomorult 97,139 forint és 76 krt elott egy Korbuly — kinek Bánffy-Hunyady van — meg képes retirálni s a szegény szinészról kíván áldozatot, ki kilönbén is a sugatriguinák áldozata. Majd bizony én „az igazgatóság hatáskörének töltetlen megóvása mellett Nabugodonozorkodni megvele proportiora! Aztán mit akar az a bölcs Sándor

